

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. Quae per Dioscorum & Chrysaphium gesta sint in illegitimo Concilio
Ephesino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. IX.

De infortunato Eutyche: & quomodo à Flaviano C.P. Episcopo depositus est, & de laetocinali Synodo Ephesina secunda.

Hujus temporibus mota est questio de Impio Eutyche; Collecta particulari Synodo apud Constantinopolim, cum Eusebius Dorylai Episcopus libellos porrexisset, is qui jam pridem, dum Rhetor esset, impietatem Nestorii primus coarguerat. Eutyches igitur, cum ad synodum vocatus non venisset, ac deinde coram convictus esset hæc dixisse: Fateor Dominum nostrum Jesum Christum, ante unitionem quidem duas habuisse naturas: Post unitionem verò unam duntaxat naturam confiteor. Sed & corpus Domini negabat ejusdem esse substantiæ cujus sunt nostra: depositus est. Sed cum libellum precum obtulisset Theodosio, quasi acta synodi falsata fuissent à Flaviano, primum quidem collecta est Constantinopoli synodus vicinorum Episcoporum. In qua, presentibus etiam quibusdam magistratibus, Flavianus judicatus est. Cumque synodus Acta vera esse confirmasset, secundum Concilium Ephesi congregatum est.

CAP. X.

Qua per Dioscorum & Chrysaphium gesta sint in illegitimo Concilio Ephesino.

Hæc Concilio præsidere iussus est Dioscorus, Alexandrinæ Ecclesiæ post Cyrillum Episcopus: quod quidem ob inimicitias adversus Flavianum molitus fuerat Chrylaphius, qui tunc plurimum poterat in palatio. Interfuit eidem synodo Juvenalis Hierosolymorum Episcopus, qui & priori apud Ephesum Synodo interfuerat; una cum multis aliis Sacerdotibus, quos circa se habebat. Erat cum illis etiam Dominus, Antiochenæ Ecclesiæ post Joannem Episcopus: Julius item Episcopus, qui Leonis Episcopi Romani vices gerebat. Adfuit etiam Flavianus una cum suis Episcopis: cum Theodosius Imperator hæc ad verbum mandasset Elpidio. Is, qui antea Eutycheis religiosissimi archimandrite judices extiterunt, presentibus quidem & silentibus: Judicium tamen locum nequaquam obtinentibus, sed reliquorum omnium sanctorum patrum communem senten-

Κεφ. θ.

Πειρ τῶν δυσυχῶν εὐλυχῶν, καὶ ὅπως παρὰ τῷ κωνσταντινῷ καθηρίθῃ φλαβιανῷ, καὶ πειρ τῶν ἐν ἐφέσῳ διωχθέντων λισσεῖς εὐτιδῶν.

Εὐτιδῶν καὶ εὐτυχη τὸν δυσουχῆ κωνσταντινῶν συνόδῳ. λιβέλλας τε αὐτῶν ἐδωκότῳ εὐτυχῆ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τῆς δαρυλαίας διέποιῳ, καὶ ῥήτωρ ἐτι τυγχάνων, πρῶτῳ τὴν νεστορίου βλασφημίαν διήλεγξεν. ὡς δὲ ἐν κωνσταντινῶν εὐλυχῆς ἐκείνην ἔλαθε τὰ ὅ, καὶ ὡς ἀφῆρημεν ἐν ἐφέσῳ. εἰρήκῃ γὰρ, ὁμολογῶ ἐκ δυο φύσεων γεννηθῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ τὴν ἐνώσιν, μίαν φύσιν ὁμολογῶν. ἐδὲ τὸ σῶμα τῶν κυρίων ὁμοῖον ἡμῶν εἶναι γινώσκοντες καὶ ἀρεῖται μὲν. ἐν δὲ ἐφέσῳ τὸ πρὸς θεοδόσιον γινόμενον, ὅσα τῶν συστατικῶν ὑπομνημάτων παρὰ φλαβιανῷ πλάσθησαν, πρῶτα μὲν ἀπὸ τῆς κωνσταντινῆς ἐκ γενέθλων συνόδου ἀλίεσθαι, καὶ ὑπὸ τῆς καίσης τῶν ἀρχόντων φλαβιανῶς κενῆς καὶ βεβαιωθέντων ὡς ἀληθῶν τῶν ὑπομνημάτων, ἢ ἐν ἐφέσῳ δολίερα συνόδου ἀλίεσθαι.

Κεφ. ι.

Ὅσα παρὰ τῷ διοσκορῷ ἐχρησάσθαι τὸ παράλογον ἐν ἐφέσῳ συνόδῳ διηγεράσθαι.

Ἦς ἐξῆρχε καθεστῆσθαι διοσκορῷ μετὰ κυρίων τῆς ἀλεξανδρινῆς ἐπισκοπῆς, πρὸς ἐχθρὰς φλαβιανῶν ἐπινοήσασθαι χυσαφίς τῶν βασιλείων τῶν κατὰ κεφάλαιον συνδραμόντων ἐν ἐφέσῳ ἰσχυροῦς ἐξ ἱεροβλύμων ἐπισκόπου, καὶ πρῶτον ἐν ἐφέσῳ γινόμενος μετὰ πολλῶν τῶν ἀμφὶ αὐτοῦ ἱερέων. συνήν δὲ τῶν καὶ δόμων ὁ μετὰ ἰωάννην ἀντιοχείας πρὸς ἡμῶν καὶ ἰεζυρίου ἐπίσκοπον, τόπον πλεονεξῶν λέοντος τῆς πρῶτης ῥώμης ἐπισκόπου. παρὴν δὲ αὐτοῖς καὶ φλαβιανῶς μετὰ τῶν ἀμφὶ αὐτὸν ἐπισκόπων, θεοδόσιος διεπίσαντο πρὸς ἐλπίδιον ἐπὶ ῥήματι ταῦτα. τῶν πρὸν διασάντων διωχθέντων ἀλαβεσάτω δόγμα δεικνύει, παρὸν μὲν καὶ ἡσυχάζοντων τάξιν δὲ διασάντων μὴ ἐσχερόντων, ἀλλὰ τὴν κοινὴν πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατέρων περιμενοῦσαν

Ἰηφον, ἐπειδὴ τὰ παρ' αὐτῶν κερυμδία νῦν
δοκιμαζέσθαι ἐν τῷ τῷ συνεδρίῳ ἀνακα-
λεῖται ἰδὲ τῆς καθαιρέσεως διτυχῆς παρὰ
διοσκῶρε καὶ τῷ ἀμφ' αὐτὸν, ὅπως δὴ τοῖς πε-
πραγμῶσι ἀνείληπται καὶ κατακρίνεται δὲ
καθαιρέσεως Φλαβιανὸς καὶ εὐσεβίου ὁ τῶ
δορυλαίου πρέσβευ. καὶ ταύτην καὶ ἰβας τῷ
ἐδ' ἐσπινῶν ἐπίσκοπος ἀποκηρύσσεται. καθαι-
ρεῖται ὁ δ' ἐδανιὴλ ἐπίσκοπος καὶ ῥῶν, εἰρη-
ναῖος τε αὐτῶν, καὶ πρὸς γε ἀκλυτῶν εὐέλκ'·
ἐπὶ ἀχθῆ καὶ τῶν σωφρονιστῶν χάριν τῶν κων-
σταντιναίων ἐπίσκοπος αὐτῶν. καθαιρέται ὁ
παρ' αὐτῶν καὶ ὁ τῶν κρησῶν ἐπίσκοπος
θεοδώριος, καὶ μὴν καὶ δόμιος ὁ τῆς ἀντι-
οχείων, ἐφ' ᾧ τί λοιπὸν γέγονεν, ὅσα ἐστὶν δι-
ρεῖν. καὶ ἐτῶ μὲν τὸ ἐν ἐφέσῳ δεύτερον διελύ-
θη συνεδρίον.

Atiam expectantibus: quoniam ea, quæ
ab ipsis iudicata sunt, nunc examinan-
tur. In hac Synodo Eutyches quidem à
Dioscoco & ab Episcopis, qui cum illo
erant, rescissâ depositionis sententiâ,
in integrum restitutus est, sicut in actis
continetur. Flavianus vero & Eusebius
Dorylæi Episcopus, damnati sunt ac
depositi. In eadem synodo Ibas quoque
Edesenorum Episcopus, à communi-
one submotus est, & Daniel Carrarum
Episcopus est destitutus: Irenæus item
Tyri, & Aquilinus Bybli. Gesta sunt e-
tiam quædam pro Sophronio Constan-
tinentium Episcopo. Depositus est ab
iisdem etiam Theodoritus Episcopus
Cyri, & Domnus Antiochenus Epi-
scopus. De quo quid postea factum
fuerit, invenire non potui. His ita ge-
stis, soluta est secunda Synodus Ephē-
sina.

Κεφ. ια΄.

Κπολεγία τῶν συγγραφῶν ὑπὲρ τῶν ἐν ἡμῶν διαφορῶν, καὶ κατὰ
γίλωσ τῶν ἰλλαντικῶν ὕθλων.

ΜΗ μοι δέ τις τῶν εἰδωλομανέντων
ἐπιγελάσῃ, ὡς τῶν δούλων τῶν προ-
κρησθαι καθαιρέτων, καὶ προσεφθέρων κόντων
αἰετι τῆ πίστες καινότερον. ἡμεῖς μὲν γὰρ τῶν
ἀφραστον καὶ ἀνεξιχνίαστον τῶν θεῶν φιλανθρω-
πιῶν ἐρδινῶτες, καὶ ἐς τὰ μάλις α σεμνύνει καὶ
ἐξαιρέειν βεβλόμενοι, ἢ τῆ δὲ ἡ ἐκείσε πρεπόμε-
θα καὶ εἰς ἀδυνατῶν τῶν αἰρέσεως ἁπλῶ
χειριστοῖς ἐξδουρηκότων, πρῶτον πῶς βλασ-
φημῶν ἢ ἐβλῆσεν, ἢ ἀτιμάσαι τὸ θεῖον βε-
λόμην ἐξωλίωσεν ἀλλὰ μάλλον ὑπο-
λαμβάνων κρείσσον τῶν φθασάντος λέγειν εἰ
τόδε πρὸς εὐδοσίαν καὶ τὰ μὲν συνεκτικὰ καὶ
κύρια πᾶσι κοινῶς ὁμολογήσαι. τελεῖς γὰρ
ἡμῖν τὸ προσκυνῆσαι, καὶ μονὰς τὰ δόξολο-
γῶν, ὅ, τε πρὸ αἰῶνων ἡμῶν θεὸς λό-
γος, σαρκῶν δ' ὄντα ἡμῶν φειδοῖ
τῶν πλάσμα. εἰ ὅτι ἕτερα ἀπὸ κακα-
νέστηται, γεγόνασι καὶ ταῦτα τῶν σωτῆρων
ὁ δὲ θεὸς τῶν ἀντεξοσίων καὶ ἐπιτέτων, ἵνα
μᾶλλον ἡ ἀγία καθολικὴ, καὶ ἀποστολικὴ ἐκ-
κλησία, ἐν τῷ δε κακείθεν πρὸς τὸ θεῖον τε
καὶ δισεβῆς ἀιχμολωπῆσῃ τὰ λεγόμενα,
καὶ πρὸς μίαν ἀπεξοσώμην ἑ δὲ θεῖαν ὁ-
δὸν ὑπολήσῃ. διὸ καὶ τῶν ἀποστολῶν δὲ μάλα

CAP. XI.
*Defensio varietatis opinionum, quæ sunt apud
Christianos, & derisio fabularum
Gentilium.*

Nemo porro Gentilium nos deri-
deat, propterea, quod posteriores
Episcopi, priores destituant, ac semper
novi aliquid adjiciant fidei nostræ. Nos
inexplicabilem & investigabilem Dei
erga homines benevolentiam scrutantes
eam maxime honorare & omnib⁹
modis extollere cupimus, aut hanc, aut
illam sententiam sequimur. Nec quis-
quam eorum, qui inter Christianos hæ-
retes excogitarunt, dedita opera im-
pie loqui voluit: aut cum divino numi-
ni contumeliam facere decrevisset, in
errorem delapsus est: sed potius unus-
quisque eorum existimavit, se, qui hoc
dogma assereret, melius dicere quam
reliquos, qui ipsum præcessissent. Et
ea quidem, quæ præcipua sunt ac fun-
damenta fidei nostræ, uno consensu o-
mnines confitemur. Trinitas enim est
quam adoramus, & unitas quam glori-
ficamus: & Deus idem ac verbum, an-
te sæcula genitum, & propter homines
secunda generatione incarnatum. Quod
autem in aliis capitibus quædam
innovata sunt, id ex eo factum est,
quod Servator noster Deus liberam
nobis facultatem reliquit de iis senti-
endi, ut sancta Catholica & Apostolica
Ecclesia, ea quæ ab utraque parte di-
cuntur, ad rectam normam ac pieta-
tem traducat, & ad unam planam re-
ctamque semitam perveniat. Atque
ob hanc causam sapienter admodum

